

hvad indholdet er i fagpakkerne, og hvad ministeren ønsker skal være obligatoriske fag.

Det kan godt være, at man ikke har ønsket en diskussion a la den, der var om fag i 1988, men hvis vi skal have noget konstruktivt på bordet og have en åben og ikke speciel demokratisk dialog om indhold og struktur som en helhedstanke, må ministeren meget snart komme på banen med, hvad fagene i den nye gymnasierform skal være.

I en tid, hvor også yngre generationer af danskere risikerer at vokse op uden kendskab til den fælles historie, kultur og religion, som har skabt det land, de er født i, er det nødvendigt at minde den politiske og intellektuelle elite her i landet om, hvad almindelse er.

Dansk Folkeparti er enig med regeringen i, at forståelsen for den naturvidenskabelige og teknologiske udvikling også er en nødvendig del af almindelsen, som man gerne må forsøge at styrke, men det skal bare ikke, som regeringen lægger op til, være på bekostning af den klassiske almindelse, der giver eleverne indsigt i en fælles kulturarv.

Dansk Folkeparti forsvare derfor den klassiske del af den kulturelle almindelse ud fra den grundholdning, at elever ikke kun er individer, der svæver frit i det tomme rum uden sammenhæng med religion, historie og en fælles dansk kultur. Unge mennesker har tværtimod et naturligt behov for at høre hjemme i et kulturfællesskab i tid og sted.

Derfor er det også vigtigt at fastholde, at ordet almindelse faktisk betyder, at noget er alment, dvs. har rod i en fælles kultur og er alment for det danske folk. Almindelse er altså både indsigt og rodfæstethed.

Derfor kan man være nervøs for, at det almene gymnasium kan blive for erhvervsrettet a la hhx og htx, og derfor vil vi gerne snarest have denne såkaldte fagenes fest-diskussion.

Afslutningsvis vil Dansk Folkeparti slå et slag for bevarelsen af faget idræt, selv om det næsten skal være bandlyst fra denne her talerstol at tale direkte om fag. Der er et forfærdeligt misforhold mellem den viden, der eksisterer om betydningen af kropslig udfoldelse, og den ansvarlighed, det politiske system udviser. Det er gået støt ned ad bakke siden 1950'erne. Nu, hvor man har gode faciliteter, veluddannede lærere samt mange forskningsmæssigt sikre belæg for betydningen af fysisk aktivitet, har idrætsfaget det laveste timetal nogen sinde, som det hedder i selve-

ste Undervisningsministeriets kvalitetsudredning fra 1993.

For at føje spot til skade kommer der nu et oplæg fra undervisningsministeren, hvor hun gør faget valgfrit for hf-kursister og kun obligatorisk for gymnasieelever i et halvårligt introforløb. Alle eksperter på området advarer på det kraftigste imod denne nedprioritering.

Trods alt ser Dansk Folkeparti frem til nogle meget spændende måneder, hvor indholdet af reformen skal diskuteres, for det er jo trods alt ikke bare de unge menneskers uddannelse, det drejer sig om, men Danmarks fremtid.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg synes altså nærmest, at man bliver helt forskrækket over denne her debat. På den ene side taler vi om disciplinering, kæft, trit og retning, rektorvælde og nu også om sortering.

Jeg skal spørge fru Louise Frevert om, hvor stor en procentdel Dansk Folkeparti mener skal gå i gymnasiet. Altså hvor mange af dem, der i dag går i gymnasiet, skal sorteres fra i fremtiden?

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg vil sådan forsøge at sætte mig ud over fagenes fest, for jeg synes faktisk, at det, som vi skal diskutere i dag, er lige præcis det oplæg til struktur, der hedder $\frac{1}{2} + 2\frac{1}{2}$ år. Det er forslaget om, at man kan tage sine frie valgfag på andre ungdomsuddannelsesinstitutioner end lige præcis den ungdomsuddannelsesinstitution, man går på.

Derfor vil jeg spørge fru Louise Frevert fra Dansk Folkeparti, om vi ikke kan få sådan lidt mere konkret: Hvad er Dansk Folkepartis holdning til, at eksempelvis de frie valgfag kan tages andre steder? Hvad er holdningen til, at man arbejder med en struktur, der hedder $\frac{1}{2} + 2\frac{1}{2}$ år? Og hvis det, som jeg forstod på de tidligere korte bemærkninger, ikke var noget, som Dansk Folkeparti var så begejstret for, hvordan forestiller Dansk Folkeparti sig så, at gymnasiet skal se ud?

Kl. 16.00

Er vi så tilbage ved en matematisk og en sproglig linje, og vil det sige, at Dansk Folkeparti faktisk ikke tør tage det skridt, som er, at vi tør lave et gymnasium, som er det mest revolutionerende siden 1871?